

ΚΥΠΡΙΑΚΟΣ ΦΥΛΑΞ

ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΑ ΕΦΗΜΕΡΙΣ

ΟΡΟΙ ΣΥΝΔΡΟΜΩΝ

Η συνδρομή είναι προπληρωτέα υποχρεωτική:
ΕΝ ΤΩ ΕΣΩΤΕΡΙΚΩ ΣΑΛ. 10 ΕΝ ΤΩ ΕΣΩΤΕΡΙΚΩ ΣΑΛ. 12
Εξωτερ. Εξωτερ. Εξωτερ. Εξωτερ.
Τιμή έκαστου φύλλου τρέσια 2.

ΕΠΙΣΤΟΛΑΙ ΚΑΙ ΑΠΟΣΤΟΛΑΙ

ΤΗ ΔΙΕΥΘΥΝΣΕΙ

ΥΠΕΥΘΥΝΟΣ ΙΔΙΟΚΤΗΤΗΣ
ΕΦΡΑΙΜ Κ. ΠΕΤΡΙΔΗΣ

ΓΡΑΦΕΙΑ

ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΟΔΟΣ.—Αγορά Κύκκου Αριθ. 26.

ΕΤΟΣ ΙΑ'

ΑΡΙΘ. 545

ΕΝ ΛΕΥΚΩΣΙΑ (Κύπρου),

τῇ 20ῃ Σεπτεμβρίου 1916.

Η ΕΛΛΑΣ ΘΑ ΠΟΛΕΜΗΣΗ

ΑΝΑΓΚΗ ΥΠΟΜΟΝΗΣ ΚΑΙ ΠΕΙΘΑΡΧΙΑΣ

Πρὸς τοὺς πειθαρχήσαντας ἀξίωματικούς:

«Εγράψατε τὸ ὄνομά σας διὰ σιδηρᾶς γραφίδος εἰς τὴν ἱστορίαν καὶ ἐπροσθέσατε λαμπρὰν σελίδα εἰς τὰ στρατιωτικά χρονικά.

Μετὰ τοιούτων ἀξίωματικῶν δύναται νὰ πολέμησιν καὶ οἰκουμένη ἐχθροῦ».

Πρὸς τοὺς νεοσυλλέκτους:

«Ἐμμένετε πιστοὶ εἰς τὸν ὅρκον σας καὶ μὴ παραλινθίετε.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΙΒ'.

Ὁ πεπολιτισμένος κόσμος ὅλος εἶνε ἀνήσυχος καὶ ἀνάστατος ὑπὸ τοῦ παγκοσμίου πολέμου, πρωτοφανοῦς ἐν τῇ ἱστορίᾳ, ὅστις ἀπὸ δύο περλοπὶ ἐπὶ αἵματι κομίζει τὰ μάλιστα πεπολιτισμένα ἔθνη καὶ καταστρέφει τὰ ἐκπολιτιστικά ἔργα αἰώνων ὄλων, ὅσον οὐδένα ἐν τῷ παρελθόντι καὶ ἡ ἀγριότερα βαρβαρική ἐπιδρομή. Οἱ Βάνδαλοι θὰ ἡρυνθῶν ὡς ὑστερήσαντες τῶν πολεμιστῶν τοῦ εἰκοστοῦ αἰῶνος.

Αἱ ἐγγύτερον πρὸς τὸν πολεμικὸν τυφῶνα κείμεναι χώραι κλονίζονται καὶ ταράσσονται καὶ οἱ λαοὶ τούτων ἀνήσυχτοι καὶ περφοβοὶ ἀρτυροῦσι καὶ καραδοκοῦσιν ὅπως ἀποκορῶσιν τὸν τρομερὸν κίνδυνον δι' ὅλων τῶν δυνατῶν εἰς αὐτοὺς μέσων.

Ἡ Ἑλλάς, ἀφοῦν ἡ Τουρκία ἐρρόφη εἰς τὴν δόνην τοῦ πολέμου διακυβεύουσα τὴν ἑαυτῆς τύχην καὶ μετ' αὐτῆς τὴν τύχην ἑκατομμυρίων ὄλων Ἑλλήνων, ὡφείλει νὰ παρασκευάσῃται ὅπως ἐν ἐσθῆτι ὥρα ὑπερασπίσῃ αὐτοὺς καὶ διεκδικήσῃ τὰ ἀπαράγραπτα δίκαιά της. Ἡ ἑλαιοκοιτῆσα κάδοδος τῆς Βουλγαρίας εἰς τὸ πεδὶον τοῦ τρομεροῦ πολέμου εἰ μάλλον ἐπέβαλλεν εἰς τὴν Ἑλλάδα ἐνοπλὸν ὑπερασπίσιν καὶ διεκδικήσιν τῶν δικαίων αὐτῆς, ὡφείλει ὅμως νὰ προδῇ εἰς τοῦτο μετὰ πάσης περιουσίης, διὰ τὴν παρὰ καὶ ἀλόγιστος σπουδὴν θὰ συνεπύρηνται ἀνταρξοῦντες καταστροφῇ καὶ εἰς τοῦτο οὐδεὶς θὰ δυνήθῃ νὰ πρὸς τὴν συνέτην καὶ φιλόπολιν ἐπιφύλαξιν ἢ ἐτήρησιν μέχρι τοῦδε, ἂν δὲ ἐν ἡδυνήθῃ νὰ καρπωθῇ πλήρως τῆς συνέσεως αὐτῆς, ἡ ἀνευδὴς ἱστορία θὰ κατανεύμῃ δικαιοσύνην τὰς ἐσθύνας.

Ὀδὺ ἦντιν ἡ ἀνυπομονή καὶ ἡ πρὸς πόλεμον σπουδὴ κατέλαβε σημερινὸν μέρος τοῦ ἔθνους, ἐποτρυνόμενον πρὸς τοῦτο ὑπὸ τοῦ ἰσχυροτάτου πολιτικοῦ ἀνδρός τοῦ κ. Ε.λ. Βενιζέλου, καὶ ἂν μὴ ἀντιτάσσοιτο εἰς αὐτὸν ὁ ἀνάστατος τῆς Ἑλλάδος ἄρχων μετ' ὅσης ἐνστάσεως καὶ ἐγκατεργασίας, τὰ τῆς Ἑλλάδος πρὸ πολλοῦ θὰ εἶχον καταστήσει εἰς ὠλεθρον.

Ἡ ἱστορία καὶ ἡμεῖς σήμερον εἶναι εὐδαίμων ν' ἀποδώσωμεν εἰς

κοῦ, νομίζομεν δι' αὐτοὺς τοὺς εὐλοκεῖ μελετῶν τὸν χάριν τῶν πολεμικῶν ἐπιχειρήσεων ἐπὶ τῶν δύο ἡπείρων Ἑυρώπης καὶ Ἀσίας, δι' αἱ δύο Κεντρικαὶ Αὐτοκρατορίαι, ἂν δὲν ἐπεσθῶσαν περὶ τῆς προσεχούς ἡ ἀπωτέρας ἡμετέρας αὐτῶν, ἀντὶ πάσης θύσεως θὰ προσπαθῶσιν νὰ διατηρήσωσιν τὴν ἐπικοινωνίαν καὶ τὴν συνάφειαν τῶν πολεμικῶν δυνάμεων αὐτῶν μετὰ τῶν δύο συμμάχων Βουλγαρίας καὶ Τουρκίας.

Εἴποτε αἱ δυνάμεις τῆς Συνεννοήσεως ἐπεκράτουν ὁλοσχερῶς ἐν τῇ Βαλκανικῇ, ἀποκόπτονται Βουλγαρίαν καὶ Τουρκίαν ἀπὸ τῶν δύο Κέντρ. Αὐτοκρατοριῶν, ὁ πόλεμος ὁριστικῶς καὶ ἀμετακλήτως θὰ κατήντα εἰς παντελὴ ἥτταν τῶν δύο τούτων Αὐτοκρατοριῶν καὶ τῶν συμμάχων αὐτῶν.

Ἀπὸ τῆς καθόδοις ἀρα τῆς Γουμανίας εἰς τὸν πόλεμον ὑπὲρ τῆς Συνεννοήσεως, τὸ Βαλκανικὸν μέτωπον προσέλαβε σημεῖον πολεμικῆς ἰσῆς πρὸς τὸ Γαλλικὸν καὶ τὸ Ρωσικὸν μέτωπον, καὶ μετ' οὗ πολὺ θὰ ἴδωμεν δυσπολογιστοὺς δυνάμεις τῶν ἀντιπάλων συμμαχικῶν ομάδων ἀνταρξομένους μετὰ τῆς αὐτῆς καὶ δεινότερας ἰσῆς μανίας καὶ λύσεως καὶ ἀλλήλων, ὅπως φραγθῇ ἡ διατηρηθῇ ἀνοικτὴ ἡ ὁδὸς ἀπὸ Βερολίνου καὶ Βιέννης εἰς Βαρσάβην.

Καὶ τοσοῦτο μᾶλλον ὁ πόλεμος θὰ εἶνε δεινότερος καὶ αἱματηρότερος εἰς τὸ Βαλκανικὸν μέτωπον, ὅσην ὁ ἐπερχόμενος χειμὼν θὰ ἐπιβάλῃ καταναγκαστικὴν ἡρεμίαν εἰς τὴν Ρωσικὴν καὶ τὸ Γαλλικὴν καὶ εἰς αὐτὸ τὸ Καν-κασιανὸν μέτωπον.

Ἄν εἶνε ἀρα ἄπορον δι' ἡ Ἑλλάς καὶ μετὰ τὴν καθόδοις τῆς Γουμανίας εἰς τὸν πόλεμον διατάξῃ καὶ ἀναβάλλῃ, διότι χωρὶς τὴν ἀπολὸν τὴν ἐνδοκίαν θὰ ἔχη περισσύτερον χρόνον εἰς πολεμικὴν παρασκευὴν καὶ καταρτομένην βραδύτερον θὰ διαστήτῃ ἀκμαίας δυνάμεις κατὰ καταπενηνμένον ἐχθρον.

Ποῦς ποτε Ἑλλήν θὰ διενοεῖτο ν' ἀνεγῇ τοὺς Βουλγάρους ἰσχυροὺς καὶ ἀπειλητικούς καὶ θὰ ἡρεῖται εἰς τὸ πλῆρον τὴν καταδυνάστευσιν μέχρι ἐξοντίαςσεως γνησίων Ἑλληνικῶν πληθυσμῶν καὶ τὴν κατοχὴν Ἑλληνικαῖων χωρῶν.

Εἶνε ἀληθὲς δι' ἡ μετὰ δολοφονίας καὶ βίας εἰσβολὴ τῶν Βουλγάρων εἰς τὴν Ἀνατολ. Μακεδονίαν δικαίως ἐξεγείρει τὴν Ἑλληνικὴν γυγῆν, τῆς ταρχῆς ὅμως καὶ τῆς ἐξεγέρσεως πρέπει νὰ κυριαρχήσῃ ἡ σφύρον ὑπομονὴ καὶ ἡ πατριωτικὴ πειθαρχία. Οἱ κρατούντες τοὺς οἴκους τοῦ Ἑλληνικοῦ ἀσάφους καὶ φιλοπατρίαν κέκτηνται ἄγνως Ἑλληνικὴν καὶ γυνῶν ἔχουσι τὸν παρῶν καὶ τῶν μελλόντων μεγαλειότητα τῶν ἔξωθεν καὶ πόρρωθεν ἀποβλεπόντων καὶ ἐρευνώντων αὐτά.

Αἱ ὑψηλαὶ καὶ σθεναραὶ ἐκείναι προσφωνήσεις τοῦ Βασιλέως Κωνσταντίνου πρὸς τοὺς πιστοὺς πειθαρχήσαντας ἀξίωματικούς τῆς ἐν Θεσσαλονίκῃ 11ης Μεραρχίας καὶ πρὸς τοὺς νεοσυλλέκτους τοῦ 1915 διὰ τοῦ τόνου καὶ τῆς εὐσταθείας καὶ ἐξάρσεως αὐτῶν βροντοφωνοῦσιν εἰς τὸ Πανελλήνιον τὴν ἀκράδαντον πίστιν τοῦ Ἀνακτοῦ ἐπὶ τὸ μέλλον τῆς χώρας καὶ τὴν νηφαλιὰν ἐπαγρύπνησιν ἐπὶ τῆς πορείας τῶν πολεμικῶν πραγμάτων.

Οἱ Πανελλήνιοι σήμερον πρὸ τῶν ταπεινότητων καὶ τῶν προσβολῶν καὶ τῶν ἀδικημάτων αὐτὰ ὑφιστάμεθα ὑπὸ τῶν ἐμπολέμων ἐχθρῶν καὶ φίλων θὰ παρηγορηθῶμεν, ἐὰν ἀναλογισθῶμεν τὴν ὑπομονὴν καὶ τὴν ἐγκατεργασίαν τῶν ἀδελφῶν καὶ ἀδελφῶν.

Στρατιωτῶν πρὸς τῆς μάχης τῶν Πλαταιῶν.

Τότε δμάντις Μεγιστοῖς ἐκέρχυνεν δι' τὰ ἱερεῖα δὲν ἦσαν αἰσία καὶ ὡφειλον ν' ἀναμνησθῶσιν ἀκλήνητοι εἰς τὰς θάσεις τῶν μέγροι ἐξέλασμοῦ τῶν θεῶν. Οἱ Πέριαι ἐπάρχουν κατὰ τῶν γονυκλιῶν Σπαρτιατῶν καὶ ἐξέβριζον καὶ ἐφόρουν αὐτοὺς ἀνυπερασπιστοὺς

καὶ ἀνιήτους δεδεμένους ὑπὸ τῆς ἀλλοτρου Σπαρτιατικῆς πειθαρχίας, καὶ ὁ Καλλίμαχος ἀποθνήσκων ὑπὸ τῶν τραυμάτων δὲν ἐλυπεῖτο, ἔλεγεν, δι' ἀποθνήσκῃ ἀλλὰ διότι δὲν ἀποθνήσκῃ πολεμῶν ὑπὲρ πατρίδος.

Ἀπέθανεν ὅμως ὁ ἥρωας Σπαρτιάτης ἐξίσον ἐνδόξως πρὸς τοὺς νικητὰς τῶν Περσῶν συναδέλφους του, διότι ἀπέθανεν ὑπὲρ τῆς πειθαρχίας ἣς ἀποτελεῖ τὴν ἀριστὴν στρατιωτικὴν ἀρετὴν.

Ὁ Βασιλεὺς ἔχει μελετήσῃ ἐπερ τὴς ἑλίας τὴν Ἑλληνικὴν ἱστορίαν ὥστε νὰ ἐκτιμᾷ ὅλην τὴν ὑπέροχον σημασίαν τῶν λόγων Του δὲ προσαγορεύων τοὺς πειθαρχήσαντας ἀξίωματικούς ἐπέλεγεν δι' μετὰ τοιούτων στρατιωτῶν δύναται νὰ πολέμησιν πρὸς οἰονδήποτε ἐχθρον.

Θὰ πολέμησιν λοιπὸν ἡ Ἑλλάς καὶ θὰ πολέμησιν παρὰ τὸ πλεονεχὲς τῶν Προστατῶν δυνάμεων καὶ οἰονδήποτε ἐχθροῦ τῆς, ἀλλὰ θὰ πολέμησιν ὑπομένοντας καὶ πειθαρχοῦντες μετὰ τὴν ἐρεῖαν γένωνται αἰσία.

Ἄς μὴ ἀνυπομονῶσι λοιπὸν οἱ Πανελλήνιοι ἀλλ' ὡς πειθαρχοῦντες.

ΠΑΡΑΝΟΗΣΙΣ ΤΗΣ ΑΠΟΣΤΟΛΗΣ ΤΟΥ ΑΡΧΙΕΡΕΩΣ

Παράγγελλε ταῦτα καὶ διδάσκει, μηδεὶς σου τῆς νεότητος καταφρονεῖται, ἀλλὰ τύπος γίνου τῶν πιστῶν ἐν λόγῳ, ἐν ἀνατολῇ, ἐν ἀνατολῇ, ἐν πύλαις, ἐν πίστει, ἐν ἀνείξει, ἐως ἔργου, πρὸς τὴν ἀναγνώσιν, τὴν προσκλήσιν, τὴν διδασκαλίαν.

(Τιμὸς Α', δ', 11.—)

Ἐγὼ, ἐπιτίμω, παρακαλοῦν ἐν πάσῃ μακροθυμίᾳ καὶ διδασκῇ, ὅπως γὰρ καὶ οἱ τῆς θείας διδασκαλίας οὐκ ἀνέχονται, ἀλλὰ κατὰ τὰς ἐπιθυμίας τὰς ἰδίας ἐπισπεύδουσιν διδασκαλίᾳ κηρύττοντες τὴν ἀκοήν. Ὅθεν ἡμεῖς ἐν παύσῃ κακοκλήσας, ἔργον ποιήσαντες ἐν ἀγάπῃ, τὴν διακονίαν σου πληροφόρησον.

(Τιμὸς Β', δ', 2—)

Τούτου χάριν κατέλιπον σε ἐν Ἑρῇ, ἵνα τὸ λείποντα ἐπιδορῶσιν καὶ καταστήσῃς κατὰ πόλιν, πρὸς τοὺς ἀδελφούς, ὡς ἐὰν σοὶ διατελέσῃ. Ὅθεν ἡμεῖς ἀπὸ τῆς διδασκαλίας σου φρονεῖν, περὶ πάντα σεαυτὸν περιεχόμενος τύπον καλῶν ἔργων.

(Πρὸς Τιμόν)

Ἡ αὐτοβιογραφία ἦν συνέθεσις καὶ δημοσιεῖται ἀνομιλῶς ὁ Π. Μ. Κίτιον κ. Μελέτιος Μεταξῆς ἐπέρχεται εἰς ἐπιβεβαίωσιν παρανοήσεως τῆς ἀποστολῆς τοῦ Ἀρχιερέως καὶ ἀπομακρύνσεως ἀπὸ τῆς διανοῆς καὶ ἀνοδοῦ διδασκαλίας τοῦ Ἐπαγγέλου δι' ὅλης τῆς ἑξαετίας διουκείας αὐτοῦ ὡς Μητροπολίτου Κιτίου.

Ἄν θὰ παρακολούθωμεν τὴν σφαιρικὴν καὶ γενολόγον περιαντολογίαν καὶ τοὺς ματαίους αὐτεπαίνους, διαδιδόντας τὸ ἥθος τοῦ γράφοντος, καὶ ἐπιστῶμεν μόνον τὴν προσοχὴν τῶν ἀναγνώστων, ὅσοι θὰ εἶχον τὴν ὑπομονὴν νὰ διεξέλθωσιν αὐτήν, διὰ πᾶν ἄλλο ὑπολαμβάνει ὡς καθήκον τοῦ κληρικοῦ, ἀπὸ τοῦ διακόνου μετὰ τοῦ Ἀρχιερέως ἡ τὰ ἐντελλόμενα καὶ παραγγελλόμενα ὑπὸ τοῦ Ἐπαγγέλου, καὶ τὴν πορείαν ταυτην μετέχεται καὶ ἐν Κύπρῳ ἀπὸ ἐξουσίας εἰς βάρος τῆς Μητροπόλεως ἡς ἀρτίζονται καὶ τοῦ ἐμπιστευμένου εἰς αὐτὸν πνευματικοῦ ποιμαντοῦ.

Ἡ ἀπαλὴ τῶν ἱερῶν προσόδων τῆς Μητροπόλεως καὶ τῶν εὐσεβῶν ἐφορῶν τῶν χριστιανῶν ἔχαρακτοῖσιν ἀπὸ τῶν πρώτων ἡμερῶν τῆς ἐπισκοπικῆς διακονίας αὐτοῦ.

Ἀντὶ νὰ σέσωχεν νὰ ἐπισκεφθῇ τὸν ποιμνίον τοῦ καὶ ἐπιδόξῃ δολοφονήσας εἰς τὴν θεοσκεπτικὴν καὶ ἡθικὴν ἐξουσιοδοτήσιν αὐτοῦ, ἡ ἀρτίη μέριμνα τοῦ ἐγενετο ἡ ἐκ θεμελίων οχεθῶν καταδύσεως ἐπαρκούς εἰς τὴν ἀνάγκαν κατιστήσας Μητροπολιτικὴν καὶ ἡ ἀνέγκαις νέου ἀντὶ διακονίας ὑπερβινοῦσης τῆς οἰκονομικῆς δυνάμεως τοῦ ὁρόνου.

Τὸ νῦν κατὰσχημα ἐφοδίασε διὰ παντός εἶδος ἐπιμελείας καὶ ἐ.λ. χρόνον πᾶν ὅπως ἐξελειστηριζόντο ἐπιπλεονεχῶς ἀγοραστῆς ὑπερθεσμὰ τῶν παρῶντος ὁ ἀντιπρόσωπος τῆς Μητροπόλεως Κιτίου, καὶ ταῦτα, ἐφ' ὅσον τὴν ἐγγυησὶν ὁμοθυμαδόν, τὰ οἰκονομικὰ τῆς Μητροπόλεως εὐγενεῖς οὐκ ἄνθησαν. Αὐτὸς δὲ μετὰ πρώτῃν καὶ δευτέραν ἐπισκεψὶν εἰς ἔγκριστον οἶκον τῆς Λαρόντος ἐξήλθες καὶ μετὰ τινὰ διαταγῶν τοῦ ἐδόθη δάνειον ἐκατὸ λιβρῶν.

Ἐν αὐτογράφῳ διατριβῇ τοῦ ὁ Ἀγ. Κιτίου περιήλκε τὴν ἐπομένῃν κατάστασιν τῆς Μητροπόλεως Κιτίου ὅτε παρέλαβεν αὐτήν:

Ἐνεργητικόν.

Ταμείον	£ 0.0.0
Ἀπ.θήκη	> 0.0.0
Χρῆματα	> 678.0.0

Παρατηρήσιν.
Ὁφειλόμενα εἰς διαφόρους
Λιανορὰ
Ἐκπεσμέναι καὶ ἀκαίροι αὐταὶ διαπάναι ἠνάγκασαν αὐτὸν καὶ εἰς δάνεια νὰ προσφύγῃ καὶ εἰς καταναγκαστικὴν εἰσπραξὶν οἰονδήποτε ἐποχρώσεως ἢ καθυστέρησιν τοῦτον παρὰ τῶν ὀφειλῶν πρὸς τὸν ὅρον. Ἐκμισθωτῆς κτήματος τῆς Μητροπόλεως εἶχε ἐξοφλήσῃ τὰ τέσσαρα πρῶτα ἐτῆ τῆς πενταετίας ἐκμισθώσεως καὶ καθυστέρησεν ἐπὶ τριμῶν τὴν πληρωμὴν τοῦ πέμπτου ἔτους καὶ ἡ Μητροπολιτικὴ Κιτίου τὸ πρῶτον ἵσως ἀπὸ τῆς ἀπείσεως τῆς ἡγεῖται ἀγωγὴν κατὰ τοῦ ἐκμισθωτοῦ, ἀναγκασθέντος νὰ ζητήσῃ καὶ λάβῃ ἄλλοθεν τὸ ποσὸν ἵνα πληρώσῃ ἀποχρῶν ὡν καὶ ἀξιόπιστος.

Εἰς τὰς ἐκπεσμέναις, ἀκαίρους καὶ σχετικῶς ὑπερμέτρους διαπάναι ταύτας προσεβλήθη ἡ μαθητοσύνη καὶ συντήρησις ἀμείνης, κηπουρῶν, ὑπηρετῶν καὶ προσωπικῶν ὑπερπλήθους καὶ περὶ τοῦ καὶ διὰ πᾶν δι' αὐτὴν συνέτελες εἰς ἐπίδειξιν καὶ εὐμαίαν.

Ὅποια δὲ εἶνε σήμερον, γράφει ἐν τῇ αἰτῇ διατριβῇ ὁ Ἀγ. Κιτίου, ὅτι μὲν ἐπὶ τῇ παραστάσει τοῦ φίλου «Ν.» «Ἐθνος» βλέπει αὐτὴν πλέον ἢ ἀξιοπρεπῆ — Ἐδὼ ἀναμνηστικῶς τοῦ Ἀρχιεπισκοπικοῦ φανοῦτος? Δουοῦλοι μου! Δουοῦλοι μου! — Ἐν Λεμεσῷ ἐπάρχουν ἡδὴ λίαν ἄλλ' ἐπαρκὲς οἶκμα, κτήμα τῆς Μητροπόλεως, πρὸς διαμονὴν τοῦ Μητροπολίτου καὶ τῆς ἀκολουθίας τοῦ κατὰ τὴν εἰς τὴν πόλιν ἐκείνην ποιμαντορικὴν ἐπισκοπῆν τοῦ, ἐφάνη ὅμως ἀνεπαρκὲς καὶ ἀνάρμοστον εἰς τὴν ἀξιοπρεπῆ παραστάσιν, κατὰ τὰς ἀντιλήψεις τοῦ νέου Μητροπολίτου, καὶ εἰς βάρος τοῦ ποιμνίου τοῦ ἐξομολογῶν καὶ ἐπιπλοῦσεν ἄλλο οἶκμα ἐπιβαρύναν τὸν προϋπολογισμὸν διὰ £ 35 ἐτησίως. Ἐγένετο ἤδη δημοσίᾳ γνωστὸν δι' ἀπερῶσιν καὶ ἐν Λεμεσῷ τὴν ἀνέγειν νέου Μητροπολιτικοῦ μεγάρου, καὶ ταῦτα ἐν ᾧ χρόνῳ παρὰ τὰς πύλας αὐτῆς τῆς Μητροπόλεως πένονται καὶ στεροδύναι ἐνορμαὶ ἀλόκληροι, πολλὰ δὲ ἀγροτικά κοινότητες δοκιμάζονται ὑπὸ παντοῦν στερήσεων.

Ἐνῷ αἱ πρόσδοτοι τῆς Μητροπόλεως διατίθενται οὕτως ἀσκόπως καὶ ἀνεφελῶς πρὸς ματαίαν ἐπίδειξιν, ὑπὸ τὴν ἐπὶ τῶν παρῶντος ἀξιοπρεπῶς παραστάσεως, ἡ εἰσπραξὶς τῶν ἐνοικίων καὶ τῶν ἄλλων χρηρηγῶν τῶν χριστιανῶν ἐπιδοῦνται διὰ μέσων ἐκβιστικῶν.

Εἶνα καινὴ καὶ παρὰ τοῦ διὰ τὴν κρατήσαντα ἐν τῇ Ἐκκλησίᾳ ἡμῶν ἀνέγκαις ἐθῆ, ἡ διὰ συναλλαγτικῶν ὑπὸ διαμαρτυρίαν διὰ Τραπεζῶν εἰσπραξὶς τῶν ἱερῶν προσόδων ὅτε εἰς τὴν διάνοιαν παντός ἐπέρχεται ἡ ἐπιτήρησις ἐκείνη τοῦ Κυρίου ἡμῶν πρὸς τοὺς πτωχοὺς καὶ ἀγοράζοντας ἐν τῇ Ναῷ.

«Ὁ οἶκος μου οἶκος προσερχῆς ἔστιν» ὡμεῖς δὲ αὐτὸν ἐποικήσατε σπῆλαιον ἀγῶν ὡς.

Τὸ γραφικὸν τοῦτο ῥῆμα διὰ στόματος αὐτοῦ τοῦ ἐνανθρωπήσαντος Θεοῦ ἐκινυροῦμενον κατηγγέλλει πόσον ἀσυμβίβαστοι καὶ ἀσύγγνωστοι εἶνε αἱ κοσμικαὶ καὶ ἑλθρονες μέριμναι τῶν ἀνθρώπων ἐν ταῖς σχέσεσιν αὐτῶν πρὸς τὴν Ἐκκλησίαν, καὶ τὴν ἀντίληψιν ταύτην ἔχει τὸ ὁρῶντος «Ἑλληνας, ὅπου, καὶ σιγῶντος τοῦ ἱ. ὁρῶντος, μανθάνει ἀπὸ τῆς ἀλήθειας ἀναγνώσεως τοῦ Ἐπαγγέλου ἐν τῇ ἰδίᾳ γλώσσῃ του.

Ἐὰν οἱ ἐν τῷ περιβόλῳ τοῦ Ναοῦ ἐμπροσθέντες χαρακτηρίζονται ὡς

